

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 284

ngày 10 tháng 12 năm 2000

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Từ Bi

*Từ bi sống động hằng giao cảm
Tu tiến tâm thân tự tâm làm
Trí tuệ phân minh tình dứt khoát
Thành tâm tu luyện dứt lòng tham*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 08-10-00 đến 14-10-00

Copyright © 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tham danh tự diễn tự hành sai sẽ ra sao?
- 2) Tại sao người tu chơn hay động lòng thương tình những kẻ ngu si?
- 3) Mọi móc và kiếm chuyện người khác có hữu ích gì cho mình hay không?
- 4) Mọi móc và phá quấy, tức là tự phá khuấy mình, có phải không?
- 5) DUYÊN lành đến lúc nào?
- 6) Bất trung bất tín thì tương lai sẽ ra sao?
- 7) Sự nhớ nhung vô cùng là sao?

<p>1) Atlantic city ngày 8 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Tham danh tự điển tự hành sai sẽ ra sao?</i> Đáp: Thừa, bản chất tham dâm tự lún sâu rất khó cứu</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Lý luận suy tư không đạt đạo Hại mình ràng buộc không thấp cao Lưng chùng phân nửa không tiến bước Thực hành không có nan thông đạo</i></p>	<p>2) Atlantic city ngày 9 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Tại sao người tu chơn hay động lòng thương tình những kẻ ngu si?</i> Đáp: Thừa, người tu chơn thực hiện từ bi lúc nào cũng thương quý kẻ lâm nạn khổ tâm.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Từ bi rộng mở khắp nơi nơi Chỉ biết thương yêu quý ý Trời Xây dựng thực hành không xảo trá Bình tâm thanh tịnh hướng về Trời</i></p>
<p>3) Atlantic city ngày 10 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Mọi móc và kiếm chuyện người khác có hữu ích gì cho mình hay không?</i> Đáp: Thừa mọi móc và thị phi không có ích lợi gì cho chính mình, ngược lại phá rối thần kinh khối óc của mình mà không hay, lại tưởng lầm là mình hơn.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Thần kinh rối loạn tạo ngu khờ Chẳng biết nguyên do lại mập mờ Trí tuệ không thông không được tiến Càng tu càng trì trệ khó muôn bề.</i></p>	<p>4) Atlantic city ngày 11 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Mọi móc và phá quấy, tức là tự phá khuấy mình, có phải không?</i> Đáp: Thừa, mọi móc và phá khuấy người khác là tự hại lấy chính mình.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Hại người là hại trí thân mình Bất ổn thần kinh tự hại mình Trí tuệ không còn tăng ác ý Bất phân đời đạo khó Nam Mô</i></p>
<p>5) Atlantic city ngày 12 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Duyên lành đến lúc nào?</i> Đáp: Thừa, duyên lành đến bất ngờ, chúng ta không thể dự trù trước được.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Gốc tâm thanh tịnh có duyên lành Óc sáng tâm mình tự hướng thanh Thanh tịnh một lòng không phá khuấy Giữ mình thanh sạch thật là thanh.</i></p>	<p>6) Atlantic city ngày 13 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Bất trung bất tín thì tương lai sẽ ra sao?</i> Đáp: Thừa, bất trung bất tín thì tương lai sẽ bơ vơ vì không có lập trường, cuộc sống sẽ không yên.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Thuyền không nước không chèo không tiến bước Lơ lững không trung lỗ khóc cười Đời đạo không hành không đạt được Hành thông tự đạt đẹp tâm người</i></p>
<p>7) Atlantic city ngày 14 tháng 10 năm 2000 <i>Hỏi: Sự nhớ nhung vô cùng là sao?</i> Đáp: Thừa, sự nhớ nhung vô cùng là lúc nào cũng in sâu hình ảnh đó trong trí óc.</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p><i>Thương tình sẵn có trong tâm thức Quyến luyến thương yêu tự nhớ hoài Gieo nghiệp chính mình không giải bỏ Quý yêu sống động tự tâm đầy</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

M, ngày 5/11/97

Kính thưa Đức Thầy,

Trước con kính lời thăm Đức Thầy luôn được nhiều sức khỏe thân tâm được an lạc.

Con đã nhận được thư của Đức Thầy giải đáp thắc mắc về việc má con đã từ trần. Thầy nói : Khi còn sống má có tu, dầu pháp môn nào khi chết đều được cứu và tiếp tục tu. Con chân thành cảm ơn lời giải bày của Đức Thầy

Kính thưa Đức Thầy! Từ khi má con mất, con rất đau buồn ... và rất nhớ thương người, bởi lẽ khi má còn sống, người rất quý và thương chúng con, lo cho từng bữa một (tới 10 người con). Suốt cuộc đời người sống toàn nước mắt khổ đau, vì chồng, vì con ... Thế mà bà vẫn âm thầm chịu đựng, không lời thở than...

Đức Thầy ơi ! Để tỏ lòng biết ơn của người sanh thành dưỡng dục cao thâm, như Trời cao biển rộng, con nguyện Bê Trên và phát tâm đại nguyện như sau :

- 1) Trường chay
- 2) Tuyệt dục (đẹp bỏ sân, si, ái, ố,)
- 3) Thiền tam thời (tối, sáng, trưa)
- 4) Ít nói (tịnh khẩu càng tốt)
- 5) Chúng sanh thành chánh quả Phật, thì đạo mình mới thành, nhập niết bàn. Nếu chúng sanh không thành, thì làm hạnh bồ tát tận độ ở cõi ta bà này mãi mãi.

Thầy ơi ! Lời phát đại nguyện này của con, một lòng thành tâm không bao giờ đổi thay. Qua lời đại nguyện này, con kính trình lên Đức Thầy để dạy bảo, giúp cho con có nghị lực sáng suốt minh mẫn đời đời để vượt qua sự cám dỗ của trần gian mà con hoàn tất đại nguyện. Cảm đội ơn Đức Thầy

Con là lương y. Sau giờ khám bệnh, con ngồi trong phòng tắm, mở vòi nước bông sen, nước chảy xuống khắp các người con; trong 10 - 15 phút, con thờ Pháp Luân cho phần trước điểu theo nước ra luôn có được không ? Tốt hay xấu ?

Chúng con là các bạn tu thiền PLVVKHHBPP, hiện ở M. Chúng con có ý định muốn mua đất lập thiền đường cho các bạn đạo M và các nơi đến tu học. Chúng con xin ý kiến Thầy, xin Thầy chỉ dạy. Nếu được, xin Đức Thầy hoan hỷ cho chúng con tên thiền đường, tên chỉ để chúng con cùng thành tâm tu học theo bước chân của Đức Thầy

Thương kính Thầy

Con của Thầy,

C

M, ngày 21/1/98

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/11/97 được biết con phát đại nguyện dẫn thân thực hành pháp môn tự cứu. Còn về phần má con, người tu trong khổ nhục của tình đời, chồng con vầy xéo nhưng một lòng một dạ thực hành trong nhịn nhục động lòng Trời Phật chứng tâm cho người.

Nay con mới có duyên ngộ được PLVVKHHBPP mà tu. Hạnh đức của mẹ con là cái dù phước đức che cho gia

cang được bình an. Mọi tình âu yếm đó không sao dứt bỏ được trong lòng con có hiếu đối với mẹ hiền. Con tu để được khỏe mạnh từ tâm lẫn thân, trí tuệ khai thông, phục vụ quần sanh, đền ơn mẹ hiền, đáng thân thực hành từ thiện để xoa dịu phần hồn tiến hóa của từ mẫu, đã chịu đựng trong tinh thần nhịn nhục. Nước mắt chan cơm giáo dục một bấy con chiu chút từ sơ sanh cho đến lúc trưởng thành. Âm đức cao dày đó không sao kể xiết. Con đã thổn thức viết ra một bài thơ ca tụng, đã chứng kiến sự từ bi nhiệm mầu của một hiền mẫu trong đời con. Nước mắt tình thương đó như dòng suối mát tươi tận độ quần sanh. Con được thực hành PLVVKHHBPP càng ngày càng thức tâm. Con sẽ hãnh diện để được một bàn tay diệu hiền của một từ mẫu có một không hai trong đời con, cũng sẽ là một chiếc thuyền từ đưa con về bến giác.

Mẹ Hiền,

Mẹ Hiền xe chỉ xỏ kim
May thành chiếc áo êm đêm độ con
Tình thương tốt đẹp vương tròn
Che thân phước còn ngày nay cứu người
Thực hành pháp lý rưới tươi
Như hoa ướm nở vui cười nhớ Mẹ
Quyết tu sớm trở lộn về
Quê xưa Thiên Quốc tương kê bên Mẹ
Tình thương sống động mãi mê
Tham thiền nhập định tự về đến nơi
Chung qui phải hướng về Trời
Qui y thân mẫu hợp thời thặng hoa
Hoa sen thơm phúc chan hòa
Mẹ đâu còn đó vượt qua tình đời
Tâm từ Mẹ ở khắp nơi
Từ bi tận độ con soi tình Trời
Nói sao cho hết chơn lời
Mẹ thương Mẹ độ con thời gắng tu
Hồn con tại thế như mù
Lo tu lo tiến an du cảnh Trời

Còn về khám bệnh là rước trược vào thân. Cần nằm trong bồn nước muối biển khoảng 15 phút, để giải trược từ lỗ chân lông sau khi khám bệnh. Phát tâm mua đất cát thiền đường để điu người kế tiếp thì rất tốt. Chỉ cho họ tự tu, tức là cứu khổ ban vui. Cần người tu tinh tấn có hạnh đức tốt đứng ra đảm đương trong tinh thần xây dựng cho chung bất vụ lợi

Lấy tên thiền đường M T, mọi người đóng góp trong tinh thần xây dựng thực thi phát triển điển giới trong nội tâm, không gieo sự mê tín dị đoan cho bất cứ ai. Nếu con làm được điều này, thì mẹ con sẽ hưởng sự ầm áp của con. Con cần niệm Phật để hướng tâm về Mẹ là dứt khoát và cao qui nhất, hiếu sẽ hạnh tràn đầy ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ hằng

CỨU TRỢ TÂY NGUYÊN

Đây là lần thứ tư tôi có mặt ở Pleiku. Vùng Tây Nguyên đất đỏ, nắng cháy da người. Bao năm qua tôi tham gia công tác từ thiện, đi qua những vùng thiên tai bão lụt, những nơi đói khổ đau thương. tôi thăm trại dưỡng lão, cô nhi khiếm thị, tâm thần, làng phong, đồng bào dân tộc ở Bù Đăng, Bù Đốp ở Pleiku, Kontum. Vùng bảo lụt Đồng Tháp, Cai Lậy, Sóc Trăng, Miền Trung v.v... và v.v...Tôi tự tổ chức trong gia đình làm từ thiện, tham gia với Phật Giáo, Công Giáo và tham gia với bạn đạo v.v...để mục đích từ thiện tốt đẹp. Tôi không phân biệt tôn giáo hay đoàn thể nào và đón nhận tất cả vật chất, cũng như điều kiện phương tiện hoàn cảnh để công việc được thành công, có đi làm Công Tác Từ Thiện tôi mới thấy mình quá sung sướng và hạnh phúc. Tôi mới cảm nhận sự đói khổ của đồng bào lòng tôi se thắt lại, lệ chảy quanh quẩn. “Hữu tâm vô lực” và thấy việc làm của mình quá ít ỏi, nhỏ nhoi, không sao chia sẻ và giúp đỡ được bao nhiêu so với những đau thương về thân xác và vật chất mà đồng bào gánh chịu. Có chăng là chỉ đem lại một niềm vui nho nhỏ và sưởi lên chút ấm tình người, rồi cuộc sống của họ qua đi và vẫn trở lại như xưa. Bản thân tôi nghiệm lại nhận thấy “Không cứu được khổ mà chỉ ban vui”. Nên tôi ít khi đi một điểm nhiều lần, và thích đi những nơi rất xa xôi hẻo lánh vì những nơi này không có đoàn từ thiện nào đến, và những nơi này nổi bất hạnh tỉ lệ bình phương. những đồng tiền hạt gạo, vắt mì, những manh quân tẩm áo của các vị ân nhân là những báu vật thiêng liêng đối với họ. Lần đầu tôi có mặt tại ngôi nhà cô nhi (nhà thờ gỗ của các Soeur), các em vui mừng khi chúng tôi đến. Đa số các em rất thiếu thốn khng đủ mặt và ăn. Tôi được biết đây là nhà tình thương các Sour nuôi các em bị chôn sống mà hủ tục Tây Nguyên mẹ chết con phải chôn theo và đa số các em cha mẹ quá nghèo đem vứt bỏ trước cổng nhà Sour. Tôi chưa gặp trại cô nhi nào khốn khó như cô nhi ở Kontum này. Tôi rất hạnh diện và mừng thầm cảm ơn Thượng Đế đã đưa đẩy tôi tới nơi xa xôi hẻo lánh này và đã đại diện các vị ân nhân cứu trợ các em rất đúng lúc khi trại không còn gạo. Tất cả những ai đã từng tới thăm trại phong, tiếp xúc gặp gỡ bệnh nhân, nhìn tận mắt những vết lở loét trên thân thể họ mà lòng mình không xốn xang đau xót? Còn bệnh nhân phong ở Gia Lai, Kontum, vì mặc cảm nghèo đói, bệnh tật, họ đã chui rút vào tận rừng sâu, sống cuộc đời cơ đơn với bệnh tật đói khổ giữa cảnh rừng núi âm u, cô tịch và còn biết bao những mảnh đời đau thương mà tôi chưa tiếp xúc được. Chính những chuyến đi thực tế đó, đã làm lòng tôi se thắt lại. Sự trần trở trong tôi đã khiến tôi trở lại Tây Nguyên và tình thương của tôi đã dành cho các em cô nhi, bệnh nhân phong và dân tộc nghèo ở Pleiku, Kontum nhận gấp đôi. Đây là nguyên nhân khiến tôi phải cứu trợ ở Gialai, Kontum nhiều lần. Thương đồng bào Tây Nguyên không có quà ăn Tết, nên chị Ba Em có yêu cầu tôi uỷ lạo Pleiku trước Tết để những người nghèo có chút quà đón Tết. Tôi có uỷ lạo và động viên, nhưng không ai chịu tham gia và ủng hộ. Vì ai ai cũng lo cho cái Tết cổ truyền Việt Nam. Xuân thành phố từng bừng rộn rịp, còn đồng bào nghèo tận rừng núi Tây Nguyên nào có đón xuân..., Ăn không đủ lấy gì đón xuân. Để chia sẻ với người dân tộc, tôi nghĩ mình sẽ cố thực hiện một chuyến uỷ lạo sau Tết Ất Mão để bà con ăn Tết muộn. Muốn thực hiện cứu trợ, quan trọng nhất là tài chánh và nhân lực, điều bản khoản của tôi là số tiền quá ít cho chuyến đi xa và quá nhiều người cần cứu trợ. Tôi thành tâm mong bề trên chuyển lòng thành của tôi đã được ân ban. Tôi không ngờ chuyến này những vị ân nhân đã ủng hộ số tiền quá lớn. Như anh Phúc Việt kiều Mỹ lần đầu gặp tôi, nghe nói tôi hay cứu trợ vùng sâu, anh đã tin tưởng mà trao cho tôi 1.000 USD và ông bà Đoàn Kim lai 200 USD, thật quá bất ngờ và anh Ba Phi bán vải ở trung tâm thương mại Đồng Khánh là người từng đóng góp mỗi lần tôi cứu trợ Pleiku, thế mà chuyến này anh đã ủng hộ 2 triệu đồng, gấp mười lần so với những kỳ trước và tất cả chị em cháu tôi đều đóng góp, các cháu đã dành tiền lì xì để cứu trợ. Quý nhất là chuyến đi này có bạn đạo Vô Vi cùng ủng hộ và tham dự chuyến đi. Chị Lớn, chị Mai, chị Sơn và cả gia đình Dũng, Quan, nhưng giờ cuối Dũng bệnh nặng phải mổ nên không tham dự, nhưng đã có cháu Bình tham dự, một cánh tay rất đặc lực của đoàn chúng tôi. Đoàn từ thiện chúng tôi khởi hành lúc 2 giờ 30 sáng gồm 15 người thuê một xe Toyota, tiền xe và ăn uống cá nhân đóng góp, không sử dụng tiền quỹ từ thiện. Bốn giờ cùng ngày chúng tôi đến thị xã Pleiku, sau khi liên hệ với Chủ Thập Đổ tỉnh, chúng tôi về dòng Phú Xuân nghỉ và lên chương trình cứu trợ. 7 giờ sáng ngày 4/3/1999 đoàn chúng tôi lên đường tặng quà cho đồng bào nghèo ở vùng sâu của xã JaTo huyện Giaray cách thị xã Pleiku 35 km và vào đường rừng 10 km với sự hướng dẫn của bác sĩ Hoàng chủ tịch Chử thập Đổ tỉnh, chúng tôi cứu trợ 102 phần quà, mỗi phần quà gồm: 10kg gạo, 10 gói mì, 1kg muối, 1kg khô, 1 cái xô, 1 cái mùng (mền), 1 cái quần đùi, 1 áo len và quần áo củ. Trị giá mỗi phần trên 100.000 đồng, có phần trị giá 200.000 đồng (Ưu tiên cho người già). Chúng tôi phân phối hàng theo dây chuyền nên rất nhanh 10 giờ đã xong, đoàn chờ những đồng bào tận rừng sâu ra lãnh đủ và trao tận tay. Đồng bào rất xúc động nói lên lời cảm ơn và mang 2 vò rượu cần đãi đoàn để tỏ lòng biết ơn. Trên đường về đoàn ghé làng phong Molta xã Trà Bá cách thị xã 25 km đường rừng. Làng phong gồm 19 hộ, đa số đều

bị phỏng, trẻ em chúng tôi phát kẹo và người lớn chúng tôi phát quà. Đã lâu làng không được cứu trợ, nay họ nhận quà nổi vui mừng lộ lên khuôn mặt, hoà tan với niềm vui của bệnh nhân làng phong Molta, cả đoàn đều xúc động và vui lây, cả đoàn cười nói “mệt mà vui”. Đoàn xe chúng tôi lên đường mang theo những hình ảnh, với những cánh tay cụt vẫy tay chào thân thương. Trở về Dòng 12g30đ ăn trưa xong 13g30đ đoàn chúng tôi lên đường đi Kontum cách thị xã Pleiku 60km. Chúng tôi ghé thăm cô nhi II ở làng Kohoachôp. Đây là trại cô nhi khó khăn nhất mà tôi đã nêu trên. Các em reo mừng đón đoàn chúng tôi. Chuyến thăm lần này tôi mừng là trại cô nhi II được nhà nước công nhận, đặt tên là Cô Nhi Vinh Sơn II, các em được cất hai dãy nhà tường ngói đỏ, so 4 năm về trước các em khó khăn nhiều vì các Sour tự lo, nhưng đối với các trại cô nhi khác các em vẫn là trại nghèo. Các chị trong đoàn chưa gặp cảnh ngộ này, nên khi thấy các chị khóc lệ rơi hai hàng. Các vị đã móc ví ra cho thêm tiền các em. Sau khi ca hát và thăm viếng đoàn chúng tôi gửi tặng số tiền 3 triệu 350 ngàn đồng, 600 mét vải, quần áo trẻ em, mền. 4 giờ chiều đoàn chia tay các em mà bùi ngùi, xúc động, hàng trăm em chạy nối đuôi theo xe để tiễn chúng tôi. Hình ảnh các em xa dần, xa dần và khuất sau lớp bụi đỏ Tây Nguyên. Trên đường về đoàn ghé thăm cô nhi I tại thị xã Kontum. Cô nhi I phòng ốc khá khang trang và tiện nghi hơn, chúng tôi chụp hình lưu niệm với các em và ca hát. Đoàn gửi tặng các em 200m vải, 1 triệu 100 ngàn đồng, quần áo và bánh kẹo. Lúc tham quan trại chúng tôi thấy trên tầng lầu 1 nuôi cô nhi 2-3 tháng tuổi. Cả đoàn đến thăm xúc động mà rơi lệ vì mẹ chết lúc các em mới sanh 2-3 tuần, còn quá nhỏ thiếu tình mẫu tử, nên khi chúng tôi ẵm các cháu ôm ghì chúng tôi vào lòng như để tìm hơi ấm mẫu thân và khi để xuống các em khóc lên. Vì kinh tế còn hạn hẹp nên không có bảo mẫu. Em lớn nuôi em nhỏ, một em gái độ 10 tuổi một tay ẵm một lúc 2 em, tay kia đút bột loãng. Các em đa số suy dinh dưỡng vì không có sữa, chỉ có bột khuấy loãng. 5 giờ 30 chiều từ giả các em ra về mà lòng vương vấn đau thương. Ngày hôm sau 5/3/99 lúc còn hơi sương, đoàn chúng tôi cùng Soeur Nga dòng Phú Xuân, lên đường uỷ lạo làng phong cách thị xã 70km (35km đường rừng), đây là làng Konthup nằm tận rừng sâu, đường vào làng ghồ ghề, lổm chổm, đường dốc quanh co, hai bên đường toàn là rừng, đôi núi chập chùng. Chúng tôi thuê một xe U oát loại đi rừng với tài xe siêu hạng mới đưa chúng tôi tới nơi bình an. Khi đến nơi bà con ra đón mừng phái đoàn từ châu Phi tới vì tất cả chúng tôi đã bị bụi đỏ làm đổi màu da và tất cả đều giống người dân tộc vì lem luốt bụi đường. Làng này chưa biết cứu trợ là gì vì có nhà từ thiện nào dám dẫn thân đến nơi hoang dã rừng sâu? Đồng bào rất vui mừng khi nhận được những món quà cứu trợ đầu tiên do chính chúng tôi trao tận tay. 31 phần quà được phát và 60 ngàn bồi dưỡng cho những người già trong làng. Từ già làng phong Konthup trời đã đứng bóng, chúng tôi ghé suối Konthup để ăn trưa trong cảnh thiên nhiên yên tĩnh, suối chảy róc rách, những cánh lan rừng mọc đầy trên triền núi, ai cũng hái lan đem về Thành Phố, nước suối trong veo và mát mẽ đã làm mệt nhọc và bụi đường xoá đi, tạo sự dễ chịu và thoải mái không khác gì chuyến đi picnic dã ngoại có một không hai mà chưa chắc có tiền chúng ta được thưởng thức. 1 giờ 30 trưa chúng tôi đến làng phong Chư Sê cách thị xã 63km (30km đường rừng). Đây là làng phong bất hạnh nhất. Họ sống rải rác khắp xó núi góc rừng với túp lều rách giữa cảnh rừng núi âm u. Mùa khô thì lạnh, mùa mưa thì dột, áo không đủ ấm, họ phải có cái lửa, cái khói để sưởi ấm qua đêm. Lắm lúc họ phải ăn lá rừng, khoai mài để tồn tại. Khi đoàn chúng tôi đến họ mừng rỡ reo vui. Vì chưa được cứu trợ lần nào, lần đầu nhận quà đồng bào rất xúc động. Để chia xẻ nỗi khó khăn của dân làng tôi quyết định tặng thêm mỗi hộ 20 ngàn đồng và có hộ 40 ngàn đồng. 27 phần quà được trao tặng. Đại diện già làng nói lời cảm ơn đoàn và lòng biết ơn các vị ân nhân đã đóng góp, giúp đỡ bà con khi họ đói khổ. Đứng giữa trời nắng gắt tất cả trong làng già trẻ đều thành tâm cầu nguyện cho đoàn và đồng bào đã khóc thật sự, những giọt lệ lăn dài trên những gương mặt hốc hác, khô cằn sạm nắng. Vì quá đói đau thương các chị trong đoàn đã cùng khóc để chia xẻ với bà con, các chị quá nhiều tình cảm nên không cầm được nước mắt, nhất là chị Mai, chị Sơn và chị Vân. Vẫy tay chào tạm biệt Hồ Long, chúng tôi ghi nhớ hình ảnh đáng thương tâm. Ngày 6/3/99 là đoàn phải về Thành Phố mà còn một làng phong cần cứu trợ. Trên đường về đoàn tranh thủ ghé để uỷ lạo. Đây là làng phong Sa Brêng, cách thị xã Pleiku 80km. Đa số dân làng là bệnh nhân. Vì là điểm cuối cùng của chuyến đi, nên còn bao nhiêu phần quà đoàn cho hết. Tám mươi lăm phần được phân phối cho 60 hộ bệnh phong và 40 hộ nghèo, thế là hộ có, hộ không. “Lực bất tòng tâm”, vì đến đây đoàn quà cũng hết mà tiền cũng hết luôn. Rất thương đồng bào dân tộc, họ có cái rất quý là họ rất nghèo nhưng không xoe tay xin và cho gì thì nhận, không cho thì thôi. Tạm biệt đồng bào đoàn lên đường về thành phố 11g và về Thành Phố lúc 10 giờ đêm cùng ngày. Thời gian có hạn đoàn không thể lưu lại, mà bà con nghèo đang cần sự giúp đỡ, nên tôi cử ở lại 3 người cháu đi thăm dân tộc nghèo ở làng Chư Á cách thị xã 7km và tặng 20 hộ, mỗi hộ 50 ngàn đồng để mua gạo và sau đó vào thăm bệnh nhân nghèo không tiền mua thuốc nằm bệnh viện thị xã. Vì số tiền giới hạn nên chỉ tặng được 25 bệnh nhân khó khăn nhất, mỗi người 50 ngàn đồng để ăn ủi và chia xẻ nỗi đau bà con. Già từ Pleik, già từ các em cô nhi Kontum, già từ những bệnh phong, già từ đồng bào dân tộc

nghèo Tây Nguyên với nỗi vui buồn xáo trộn trong tôi. Vui là vì tôi thực hiện một chuyến cứu trợ, đã ít nhiều mang lại niềm vui và chia sẻ cùng đồng bào lúc khó khăn, để sưởi lên chút ấm tình người. Buồn vì thấy cảnh khổ của đồng bào và còn biết bao nhiêu con người bất hạnh sống chui rúc như con chồn, con sóc tận rừng sâu, họ đã bị quên lãng vì cách trở rừng thiên. Tôi đã thay mặt quý vị gửi lại Sour Nga dòng Phú Xuân 8 triệu đồng để đại diện các vị ân nhân, thay mặt đoàn đem những hạt gạo, vắt mì, viên thuốc cứu trợ những đồng bào tận rừng sâu. Những dòng chữ trên đây, tôi trung thực ghi lại những gì mắt thấy tai nghe, mong khơi dậy lòng từ bi của quý vị và giới thiệu lên những địa danh cần cứu đói ban vui. Những dòng chữ cho hiện tại mong ảnh hưởng ở tương lai.

An Bình ngày 20/3/1999

Lương Thị Huyền

Thông Báo về Đại Hội Dũng Hành

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi xin nhắc quý bạn là thời hạn chốt để ghi danh sớm cho Đại Hội Dũng Hành là ngày 31 tháng 12 , 2000. Sau ngày 31 tháng 12, 2000, lệ phí sẽ tăng lên 50 USD cho mỗi người như sau:

Lệ phí người lớn:

Phòng 4 người: Tổng cộng lệ phí: 885 USD (hạng 11) trẻ em: 785 USD
910 USD (hạng 10) trẻ em: 810 USD
970 USD (hạng 9) trẻ em: 870 USD
Phòng 3 người: Tổng cộng lệ phí: 950 USD (hạng 11) trẻ em: 850 USD
980 USD (hạng 10) trẻ em: 880 USD
1070 USD (hạng 9) trẻ em: 970 USD
Phòng 2 người: Tổng cộng lệ phí: 1050 USD (hạng 11)
1090 USD (hạng 10)
1180 USD (hạng 9)
Phòng 1 người: Tổng cộng lệ phí: 1730 USD (hạng 11)
1810 USD (hạng 10)
1970 USD (hạng 9)

Quý bạn ghi danh sau 31-12-2000 và trước 1 tháng 4, 2001 xin đóng tiền như sau:

Trước 1 tháng 4 năm 2001: 650 USD và phần còn lại trước 15 tháng 7, 2001.

Quý bạn ghi danh sau 1 tháng 4, 2001 xin vui lòng đóng lệ phí một lần.

Hạn chốt ghi danh trễ là 1 tháng 7, năm 2001 hoặc sớm hơn nếu hết chỗ. Ngoài ra, chúng tôi sẽ xếp phòng theo số chỗ còn lại cho quý bạn ghi danh trễ.

Hiện nay, số phòng hạng 9 đã gần hết, số phòng hạng 11 chúng tôi còn khoảng 30 phòng, và phần còn lại là phòng hạng 10. Chúng tôi sẽ xếp ưu tiên cho quý bạn đóng tiền sớm nếu chọn phòng hạng 9 hoặc hạng 11 còn lại. Trong trường hợp quý bạn ghi danh trễ và không còn hạng phòng mình chọn, chúng tôi sẽ thông báo cho quý bạn qua telephone hoặc email.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Ủy ban tổ chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Thông báo của Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust .

Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust trân trọng thông báo:

1/ Đức Thầy Lương Vĩ Kiên đã tặng cho Hội Vovi Charitable Trust \$13,350 Úc kim.

2/ Danh sách bạn đạo đóng góp quỹ xây dựng TVVVQTCairns :

- Mai Nguyen (qua OMX) AUS\$48.
- Mai Nguyen (qua OMX) AUS\$59.
- Trần Thị Hương US\$170.
- Các b/đ vô danh tại Pháp US\$100. và bán nữ trang đợt 1 Frcs\$1760.
- Nguyen Thị Hiền US\$100.
- Minh Nguyen US\$60.
- Các b/đ vô danh tại Pháp ,bán nữ trang đợt 2 AUS\$915.

3/ Danh sách bạn đạo đóng góp quỹ kinh sách :

- Anh Lưu AUS\$200.
- Tân Thị Huệ AUS\$50.
- Gia đình Trần Minh và Sue AUS\$100.
- Tuyết Mai,Đào,Tuyết Nhung,Mỹ Linh AUS\$200.
- Võ Anh AUS\$100.
- Tôn Thị Kim Phương Frcs\$200.
- Ly Say Gouork Frcs\$1000.
- Te suy Kien Frcs\$800.
- Lê Xuân Frcs\$500.
- Ngô mui Leng Frcs\$2000.
- Vi Quốc Tinh Frcs\$1000.
- Lê văn Vinh Frcs\$200.
- Ngô Danny Frcs\$1000.
- Pascal Triệu US\$400.

Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust thành thật cảm ơn.

Hội cũng xin thông báo về giá tiền mua thuốc OMX đã được đăng trên ĐSVV số 8. Bảng giá mua được tính bằng đô la Úc (AUD) ,không phải tính bằng đô la Mỹ (USD).Kính xin quý bạn đạo lưu ý và Ủng hộ quỹ xây dựng TVVVQT Cairns .

Kính chào quý bạn đạo .

Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust .

